

بررسی اثر محافظت کبدی عصاره هیدروالکلی گیاه آویشن دناپی (*Thymus daenensis*) بر سمیت کبدی القا شده به وسیله تتراکلریدکربن در موش‌های صحرایی

راضیه انصاری نژاد^۱، حبیب الله ناظم^۲، نوید امیدی فر^۳، هیبت الله صادقی^۴

^۱ گروه بیوشیمی، دانشگاه پیام نور اصفهان، اصفهان، ایران، ^۲ گروه بیوشیمی، دانشگاه پیام نور شهرضا، شهرضا، ایران، ^۳ گروه پاتولوژی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران، ^۴ مرکز تحقیقات گیاهان دارویی، دانشگاه علوم پزشکی، یاسوج، یاسوج، ایران،
تاریخ وصول: ۱۳۹۷/۶/۲۲ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۴/۲۹

چکیده:

زمینه و هدف: امروزه بیماری‌های کبدی یکی از مشکلات مهم جوامع بشری است. یافتن دارویی مؤثر در درمان این اختلالات مورد توجه محققین و پزشکان می‌باشد آویشن دناپی به واسطه داشتن ترکیبات پلی‌فنلی و فلاونوئیدی دارای خواص آنتی‌اکسیدانی بالایی می‌باشند. هدف از این مطالعه تعیین و بررسی اثرات محافظت کبدی عصاره هیدروالکلی آویشن دناپی بر سمیت کبدی القا شده به وسیله تتراکلریدکربن در موش‌های صحرایی بود.

روش بررسی: در این مطالعه تجربی، تعداد ۴۰ سر موش صحرایی نر نژاد ویستار با وزن ۲۵۰-۲۲۰ گرم به صورت تصادفی به پنج گروه هشت‌تایی تقسیم شدند. یک گروه به عنوان کنترل و در چهار گروه دیگر به وسیله تتراکلریدکربن سمیت کبدی (هپاتوتوکسیک) ایجاد شد. از این چهار گروه یک گروه به عنوان شاهد و در سه گروه دیگر روزانه به ترتیب ۴۰۰، ۶۰۰ و ۸۰۰ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن موش از عصاره پودر گیاه به صورت دهانی داده شد. ۴۵ روز بعد از شروع مطالعه در کلیه گروه‌ها آنزیم‌های آلانین آمینوترانسفراز (ALT) آسپاراتات آمینوترانسفراز (AST) و آلکالین فسفاتاز (ALP) و هم‌چنین غلظت‌های سرمی پروتئین تام، آلبومین و بیلی‌روبین که از شاخص‌های آسیب‌های کبدی است اندازه‌گیری و با استفاده از آزمون آماری آنالیز واریانس تجزیه و تحلیل گردید.

یافته‌ها: غلظت پروتئین تام، آلبومین و بیلی‌روبین تام و مستقیم در گروه کنترل منفی نسبت به گروه کنترل مثبت تفاوت معنی‌داری نداشت ($p > 0.05$)، ولی میزان فعالیت آنزیم‌های کبدی تفاوت معنی‌داری را نشان داد ($p < 0.05$). فعالیت آنزیم‌های کبدی در گروه آزمون II و بیلی‌روبین در گروه آزمون III کاهش بهتری را نشان داد.

نتیجه‌گیری: نتایج حاصل از این مطالعه نشان می‌دهد عصاره گیاه آویشن دناپی در برابر آسیب‌های کبدی ایجاد شده به وسیله تتراکلریدکربن دارای اثرات محافظتی است.

واژه‌های کلیدی: سمیت کبدی، آویشن دناپی، تتراکلریدکربن، آمینوترانسفراز، محافظت کبدی

*نویسنده مسئول: هیبت الله صادقی، یاسوج، دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، مرکز تحقیقات گیاهان دارویی

Email: hsdaghim@yahoo.com

مقدمه

کبد در بسیاری از روندهای فیزیولوژیک ضروری نظیر؛ هموستاز گلوکز، ساختن پروتئین‌های ضروری پلاسما، ساخت لیپوپروتئین و لیپید، ساخت و ترشح اسیدهای صفراوی و ذخیره ویتامین‌ها نقش عمده‌ای دارد(۱). با این حال، عوامل متعددی که باعث عوارض کبدی متوسط تا شدید می‌شوند شناخته شده‌اند. الکلیسم مزمن یکی از علل بسیار شناخته شده آسیب‌های کبدی مانند؛ کبد چرب، هپاتومگال و سیروز است. از سوی دیگر، آلودگی محیط زیست و قرار گرفتن افراد در معرض مواد مختلف هپاتوتوکسیک نیز باعث مسمومیت کبدی می‌شود. علاوه بر این، ترکیبات از جمله داروهای بالینی مفید می‌توانند از طریق فعال‌سازی ترکیبات اولیه متابولیک به مواد شدیداً واکنش‌پذیر و هم‌چنین از طریق تحریک تولید رادیکال‌های آزاد مشتق از اکسیژن باعث آسیب کبدی شوند. اگر این داروها بیش از حد و یا به مدت طولانی مورد مصرف قرار بگیرند، کبد عملکرد ضعیف خواهد داشت و به شدت از این دارو آسیب خواهد دید که به علت مشکلات کبدی غیر قابل پیش‌بینی است. گزارش شده این داروها می‌توانند انواع مختلفی از آسیب‌های کبدی را باعث شوند(۲). امروزه به منظور بررسی اثرات حفاظت کبدی داروها و عصاره گیاهان اغلب از مسمومیت کبدی ناشی از تتراکلریدکربن استفاده می‌شود. تغییراتی که در آسیب کبدی ناشی از

تتراکلریدکربن دیده می‌شود شبیه هپاتیت حاد ویروسی است(۳). آویشن دناهی (*Thymus daenensis* Celak.) از گیاهان دارویی تیره نعناعیان (*Lamiaceae*) و حاوی تانن، گلیکوزید، کافئیک و رزماریک اسید و غنی از ترکیبات آنتی‌اکسیدانی به ویژه فلاونوئیدها می‌باشد(۴). در ایران ۱۴ گونه مختلف از این جنس در بخش‌های مختلف کشور رویش طبیعی دارد که در این میان ۴ گونه (با دو زیر گونه *T. carmanicus* T. *T. daenensis* subsp , *T. daenensis* *T. daenensis* subsp. *daenensis* ایران *T. daenensis* subsp. *daenensis* *T. persicus* و *T. trautvetteri*) انحصاری هستند(۵). اثرات ضد قارچ، ضدانگل و ضدباکتری این گیاه و اثرات درمانی آن برای درمان آسم، سرفه‌های خشک و مکرر و برونشیت به اثبات رسیده است. از این گیاه داروهای به شکل شربت، قرص مکیدی، بخور، قرص خوراکی و عصاره تهیه شده است که از آن جمله می‌توان به شربت توسیان، قطره توسیگل، قطره توسیوین، قطره تیم آرتا، شربت تیمکس، شربت تیمیان و شربت برونکوتیدی اشاره کرد(۶). خواص دارویی گیاهان جنس آویشن باعث شده است تا این گیاهان از معروف‌ترین و متداول‌ترین گیاهان در بین مردم سراسر دنیا باشند. اعتقاد بر این است بخشی از خواص دارویی و اثرات بیولوژیک گیاهان جنس آویشن مربوط به ترکیبات فرار و اسانسی

کارواکرول، تیمول، گاما - ترپینن، پارا سایمن و بورنتول بود (۱۰ و ۹). روستایان و همکاران اسانس سه گونه از آویشن‌های ایران شامل *T. pubescens* و *T. carmanicus*، *T. kotschyanus* را مورد بررسی قرار دادند. بر اساس این مطالعه ترکیبات اصلی شناخته شده در این اسانس‌ها عبارت بودند از: تیمول (۴۰/۸ درصد)، کارواکرول (۲۴/۸ درصد)، گاما - ترپینن، پارا سایمن، بورنتول در اسانس *T. carmanicus*؛ تیمول (۲۸/ درصد)، کارواکرول (۱۴/۲ درصد)، ۱ - ۸ سینئول (۱۳/۲ درصد)، لینالول و پارا سایمن در اسانس *T. kotschyanus* و تیمول (۳۷/۹ درصد)، کارواکرول (۱۴/۱ درصد)، پارا - سایمن (۱۲/۱ درصد)، گاما ترپینن و لینالول در اسانس *T. pubescens* (۱۱). سفیدکن و همکاران در طی دو مطالعه به بررسی اسانس گونه‌های *T. pubescens* و *T. persicus* پرداختند. بر اساس این پژوهش‌ها اسانس گونه *T. pubescens* غنی از کارواکرول (۴۸/۸ درصد) و تیمول (۱۳/۹ درصد) بود (۱۲). در حالی که اسانس گونه *T. persicus* عمدتاً حاوی تیمول (۲۷/۱ درصد) و ژرانسیول (۹/۴ درصد) بود (۱۳). میری و همکاران در طی مطالعه‌هایی که بر روی اسانس گونه *T. transcaspicus* در سال ۲۰۰۲ به انجام رساندند، نشان دادند این اسانس غنی از تیمول (۵۶/۴ درصد)، گاما ترپینن (۷/۷ درصد)،

موجود در آنها است. از همین رو توجه خاص و روز افزونی به آنالیز ترکیبات فرار و اسانسی آنها شده است (۷).

سر شاخه‌های آویشن دناپی حاوی؛ اسانس تانن، مواد اصلی تلخ، ساپونین و ضد عفونی کننده‌های گیاهی است. اسانس گیاه شامل مقادیر بسیار متغیری از ترکیب‌های فنلی (۲ تا ۸۰ درصد)، منوترپین‌های هیدروکربنی مانند؛ پاراسیمن، گاماترپینن و الکل‌هایی مانند؛ لینالول، آلفا ترپینن و توجان می‌باشد که هر کدام می‌توانند ترکیب عمده اسانس باشند. معمولاً عمده‌ترین ترکیب‌های فنلی جنس آویشن تیمول و کارواکرول است (۸).

احمد اکبری‌نیا و همکاران در تحقیقی با عنوان بررسی عملکرد، میزان و ترکیب‌های اصلی اسانس آویشن دناپی (*Thymus daenensis* Celak) کشت شده در قزوین، بر اساس یافته‌های این مطالعه، آویشن دناپی از میزان اسانس و تیمول بالایی برخوردار می‌باشد (۶).

تا به حال پژوهش‌های مختلف و متعددی در خصوص بررسی و تجزیه اسانس گونه‌های مختلف آویشن رویش یافته در نقاط مختلف جهان و از جمله گونه‌های روئیده در ایران صورت گرفته است. سفیدکن و همکاران در طی دو مطالعه جداگانه به بررسی اسانس گونه *T. kotschyanus* پرداختند. بر اساس این پژوهش‌ها اسانس مذکور عمدتاً حاوی

طور تصادفی به ۵ گروه هشت‌تایی تقسیم شدند. گروه اول (گروه سالم) که روغن زیتون با دوز یک میلی‌لیتر به ازاء هر کیلوگرم وزن حیوان به صورت درون صفاق دریافت کردند، گروه دوم (گروه بیمار) و گروه‌های آزمون (گروه‌های آزمون، II و III) یک میلی‌لیتر محلول تتراکلریدکربن و روغن زیتون (به نسبت ۱ به ۱) به ازاء هر کیلوگرم وزن حیوان به صورت درون صفاقی هفته‌ای دوبار دریافت کردند. گروه‌های گروه‌های آزمون، II و III پس از تزریق محلول تتراکلریدکربن و روغن زیتون روزانه به ترتیب ۴۰۰، ۶۰۰ و ۸۰۰ میلی‌گرم به ازاء هر کیلوگرم وزن حیوان از پودر عصاره آویشن دناپی به صورت محلول در آب مقطر از طریق دهانی دریافت کردند. در تمام گروه‌ها هر ده روز وزن موش‌ها اندازه‌گیری شد (۱۶). ۴۵ روز بعد از شروع مطالعه، موش‌ها با دی‌اتیل اتر بیهوش و از قلب آنها خون‌گیری شد و پس از بیهوشی نخاعی در موش‌ها، کبد موش‌ها به صورت کامل از بدن جدا و بعد از اندازه‌گیری وزن آنها، لب چپ کبدی برای مطالعات هیستوپاتولوژی در فرمالین ۱۰ درصد نگهداری گردید (۱۷). نمونه خون‌های به دست آمده ۲۰ دقیقه در شرایط آزمایشگاه نگهداری و بعد از لخته‌گیری به مدت ۱۵ دقیقه با ۲۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفوژ شدند. سرم هر لوله جمع‌آوری گردید. با استفاده از کیت‌های تشخیص

کارواکرو (۷/۶ درصد) و پارا سایمن (۶/۳ درصد) می‌باشد (۱۴). نتایج این پژوهش‌ها و سایر بررسی‌های مشابه نشان می‌دهد، ترکیبات معطری چون تیمول، کارواکرو، پارا سایمن، گاما ترپینن از اجزای اصلی اکثر اسانس‌های جنس آویشن می‌باشند.

معیار فعالیت محافظت کبدی اندازه‌گیری متغیرهای بیوشیمیایی شامل گلوکات اگزالواستات ترانس آمیناز (SGOT) و گلوکات پیرووات ترانس آمیناز (SGPT) می‌باشد (۱۵)، لذا هدف از این تحقیق تعیین و اثرات محافظت‌کنندگی عصاره هیدروالکی آویشن دناپی بر روی کبد در مقابل سمیت القا شده به وسیله تتراکلریدکربن در موش‌های صحرایی بود.

روش بررسی

در این مطالعه تجربی، ۴۰ سر موش صحرایی از نژاد ویستار و با وزن ۲۲۰ تا ۲۵۰ گرم از حیوانخانه دانشگاه علوم پزشکی شیراز خریداری و به حیوانخانه دانشکده پزشکی یاسوج منتقل گردید.

در مطالعه حاضر اصول اخلاقی کار با حیوانات آزمایشگاهی رعایت شد. حیوانات به صورت چرخه ۱۲ ساعت تاریکی و ۱۲ ساعت روشنایی با دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد نگهداری گردیده و از نظر رژیم غذایی و آب محدودیتی نداشتند. بعد از یک هفته سازگاری حیوانات با محیط شرایط جدید موش‌ها به

داده شده است که بر این اساس تغییرات میانگین سطح سرمی آنزیم ALP در گروه‌های مختلف هپاتونوکسیک که روزانه دوزهای ۴۰۰، ۶۰۰ و ۸۰۰ میلی‌گرم عصاره برگ گیاه آویشن دریافت می‌نمودند تفاوت معنی‌داری با گروه بیمار و گروه سالم ندارد. تغییرات میانگین سطح سرمی آنزیم‌های ALT و AST در گروه‌های مختلف هپاتونوکسیک تحت تیمار دوزهای مذکور عصاره برگ گیاه آویشن تفاوت معنی‌داری را نشان می‌دهد ($p < 0/05$). گروه دریافت کننده دوز ۶۰۰ میلی‌گرم عصاره میانگین عددی نزدیکی به گروه سالم دارد.

با توجه به جدول ۲ که وضعیت تعیین تأثیر عصاره هیدرو الکلی برگ گیاه آویشن روی سطح سرمی غلظت بیلی‌روبین تام و مستقیم در موش‌های هپاتونوکسیک را نشان می‌دهد، تغییرات میانگین سطح سرمی غلظت بیلی‌روبین تام و مستقیم در گروه‌های مختلف هپاتونوکسیک تحت تأثیر عصاره برگ گیاه آویشن تفاوت معنی‌داری با گروه بیمار و گروه سالم ندارد.

تغییرات میانگین سطح سرمی غلظت آلبومین در گروه‌های مختلف هپاتونوکسیک تحت تأثیر عصاره برگ گیاه آویشن تفاوت معنی‌داری با گروه بیمار و گروه سالم دارد، اما تغییرات پروتئین تام معنی‌دار نمی‌باشد. علاوه بر این، عصاره برگ گیاه آویشن دناپی سطح سرمی آلبومین و پروتئین تام در موش‌های هپاتونوکسیک را افزایش می‌دهد (جدول ۳).

طبی شرکت پارس آزمون آنزیم‌های آلانین آمینوترانسفراز (ALT) آسپاراتات آمینوترانسفراز (AST) و آلکالین فسفاتاز (ALP) و همچنین غلظت‌های سرمی پروتئین تام، آلبومین و بیلی‌روبین که از شاخص‌های مهم ارزیابی آسیب‌های کبدی است اندازه‌گیری شد (۱۷ و ۱۸).

برگ گیاه آویشن دناپی که مصرف خوراکی دارد در اوایل فصل بهار در سال ۱۳۹۵ از کوه‌های اطراف شهر یاسوج مرکز استان کهگیلویه و بویر احمد جمع‌آوری و در شرایط مناسب، دور از نور آفتاب خشک و سپس پودر شد. ۲۵۰ گرم از پودر آویشن دناپی با ۲/۵ لیتر اتانول ۷۰ درصد به مدت ۲۴ ساعت خیسانده و سپس صاف گردید. این عمل طی دو مرحله انجام می‌گرفت. تحت شرایط خلاء و دمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد عصاره تغلیظ در انکوباتور با دمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد خشک و با آب مقطر دوبار تقطیر به حجم نهایی ۲۵۰ میلی‌لیتر رسانده شد. عصاره به دست آمده در ویال‌های ۱۰ میلی‌لیتری تا زمان استفاده در فریزر ۲۰- درجه سانتی‌گراد نگهداری گردید (۱۹).

داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS و آزمون آماری آنالیز واریانس یک طرفه تجزیه و تحلیل گردید.

یافته‌ها

در جدول ۱ میانگین و انحراف معیار غلظت آنزیم‌های کبدی در گروه‌های مورد مطالعه نشان

ازای هر کیلوگرم وزن بدن بهبود قابل توجه در نکرز کبدی ناشی از تتراکلریدکربن ایجاد می‌کند و کاهش التهاب سلول‌های پورتال را موجب می‌شود. در گروه آزمون I تخریب و نکرز سلول‌ها تا اندازه‌ای دیده می‌شد و التهاب سلول‌های پورتال را موجب می‌شود. تغییرات سلول‌های کبد تا حدی نرمال بود. در گروه آزمون III، نکرز سلول‌ها و التهاب پورتال کبدی به میزان بیشتر دیده شد و بهبود کمتر از دو گروه دیگر ایجاد شد، همچنین تفاوت قابل توجهی بین این گروه و گروه آزمون II از نظر نکرز سلول‌های کبدی و التهاب سلول‌های پورتال دیده نشد ($p > 0/05$) در این گروه میزان تخریب کلی ساختمان کبد با گروه‌های آزمون I و II تفاوت قابل توجهی داشت ($p < 0/05$) (شکل ۱).

یافته‌ها نشان داد که میزان سرمی MDA بین گروه سالم، گروه بیمار و گروه‌های آزمون تفاوت معنی‌داری را نشان می‌دهد ($p > 0/05$) (جدول ۴). نتایج بررسی‌های هیستوپاتولوژیکی کبد در حیوان‌های سالم نشان دهنده سلول‌های نرمال با سیتوپلاسم سالم و هسته و رگ مرکزی برجسته بود. در حیوان‌های با مصرف تتراکلریدکربن سلول‌های کبدی میزان بالای تخریب به صورت نکرز و التهاب پورتال را نشان دادند. احتقان رگ مرکزی و سینوزوئیدهایی که سلول‌های التهابی حاد و مزمن به خصوص در مرکز آن تجمع پیدا کرده بودند و ساختمان طبیعی کبد کاملاً تخریب شد، مشاهده گردید. گروه آزمون II، تغییرات بسیار کم و ساختمان تقریباً شبیه سلول‌های نرمال بود. مشاهدات نشان داد که درمان با آویشن دناپی با دوز ۶۰۰ میلی‌گرم به

جدول ۱: تأثیر عصاره گیاه آویشن دناپی بر میزان آنزیم‌های کبدی در موش‌های صحرایی هیپاتوکسیک ناشی از تجویز تتراکلرید کربن

| نام گروه | آنزیم آلکالین فسفاتاز UA/L (میانگین ± انحراف معیار) | آنزیم آلانین آمینو ترانسفراز UA/L (میانگین ± انحراف معیار) | آنزیم آسپارتات آمینو ترانسفراز UA/L (میانگین ± انحراف معیار) |
|-----------|--|---|---|
| سالم | ۵۱۱/۷۱ ± ۷۴/۵ | ۸۰/۷۱ ± ۱۰/۹ | ۱۶۶/۲۸ ± ۳۷/۰۲ |
| بیمار | ۵۴۷ ± ۴۶/۰۹ | ۳۷۷ ± ۷۶/۲۲ | ۳۸۱ ± ۸۲/۷۷ |
| آزمون I | ۶۳۷ ± ۴۴/۵۲ | ۴۹۸/۵۷ ± ۱۶۷ | ۴۱۷ ± ۸۶/۶۹ |
| آزمون II | ۵۱۷/۶ ± ۶۱/۲۱ | ۲۴۰/۶ ± ۵۳/۹ | ۳۱۱ ± ۵۲/۵ |
| آزمون III | ۶۹۱/۵ ± ۱۳۷/۴ | ۹۵۰/۲۵ ± ۱۷۲/۲ | ۸۵۹ ± ۱۸۲/۰۱ |

UA/L واحد بین المللی در لیتر. آلانین آمینو ترانسفراز=ALT. آسپارتات آمینو ترانسفراز =AST. آلکالین فسفاتاز =ALP
 $p < 0/001$ * نسبت به گروه سالم، $p < 0/001$ ** نسبت به گروه بیمار، $p < 0/001$ و ۳ و ۴ در هر سه متغییر

جدول ۲: تأثیر عصاره گیاه آویشن دناپی بر میزان سطح سرمی بیلیروبین مستقیم و توتال در موش‌های هیپاتوکسیک در مقایسه با گروه‌های سالم و بیمار

| نام گروه | بیلیروبین مستقیم (میانگین±انحراف معیار) | بیلیروبین توتال (میانگین±انحراف معیار) |
|-----------|--|---|
| سالم | ۰/۰۹۷ ± ۰/۰۰۵ | ۰/۲۸ ± ۰/۰۱۲ |
| بیمار | ۰/۱ ± ۰ | ۰/۲۸ ± ۰/۰۱ |
| آزمون I | ۰/۰۹۵ ± ۰/۰۰۳ | ۰/۳۱ ± ۰/۰۱۵ |
| آزمون II | ۰/۰۹۶ ± ۰/۰۰۳ | ۰/۲۷ ± ۰/۰۱۰ |
| آزمون III | ۰/۰۹۵ ± ۰/۰۰۵ | ۰/۲۶ ± ۰/۰۰۲ |

$p < 0.001$ * نسبت به گروه سالم، $p < 0.0001$ ** نسبت به گروه بیمار، $p < 0.001$ بین گروه ۳ و ۴ و ۵ در هر سه متغیر

جدول ۳: تأثیر عصاره گیاه آویشن دناپی بر میزان سطح سرمی آلبومین و پروتئین تام در موش‌های هیپاتوکسیک در مقایسه با گروه‌های سالم و بیمار

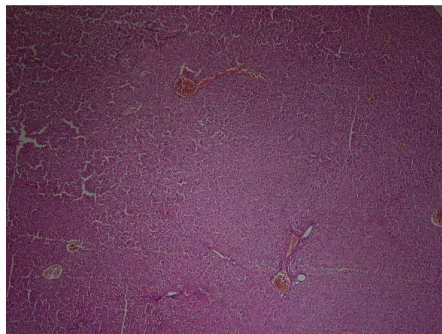
| نام گروه | آلبومین (میانگین±انحراف معیار) | پروتئین تام (میانگین±انحراف معیار) |
|-----------|-----------------------------------|---------------------------------------|
| سالم | ۳/۰۴ ± ۰/۱۹ | ۶/۸۴ ± ۰/۴۳ |
| بیمار | ۳/۱۶ ± ۰/۱۱ | ۶/۶۹ ± ۰/۴۵ |
| آزمون I | ۳/۱۷ ± ۰/۰۹ | ۷/۱۶ ± ۰/۴۲ |
| آزمون II | ۳/۲۲ ± ۰/۲۳ | ۷/۲۰ ± ۰/۳۷ |
| آزمون III | ۳/۲۳ ± ۰/۰۳ | ۶/۸۵ ± ۰/۵۲ |

$p < 0.001$ * نسبت به گروه سالم، $p < 0.0001$ ** نسبت به گروه بیمار، $p < 0.001$ بین گروه ۳ و ۴ و ۵ در هر سه متغیر

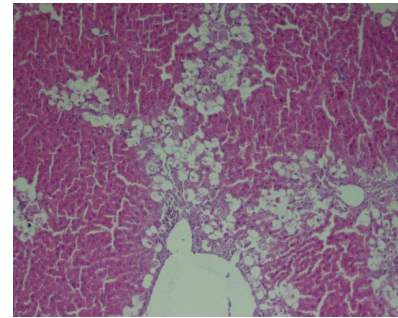
جدول ۴: تأثیر عصاره گیاه آویشن دناپی بر میزان بر مالون‌دی‌آلدئید در سرم موش‌های هیپاتونوکسیک در مقایسه با گروه‌های سالم و بیمار

| گروه | مالون دی‌آلدئید (نانومول بر میلی‌لیتر) (میانگین±انحراف معیار) |
|-----------|--|
| سالم | ۳/۸۵ ± ۰/۴۶ |
| بیمار | ۵/۲ ± ۰/۶۶ |
| آزمون I | ۴/۷۳ ± ۰/۳۸ |
| آزمون II | ۴/۲ ± ۰/۴۹ |
| آزمون III | ۳/۳۷ ± ۰/۵۶ |

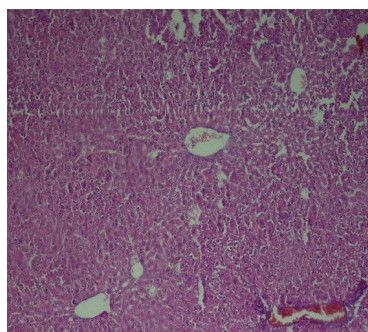
$p < 0.001$ * نسبت به گروه سالم، $p < 0.0001$ ** نسبت به گروه بیمار، $p < 0.001$ بین گروه ۳ و ۴ و ۵ در هر سه متغیر



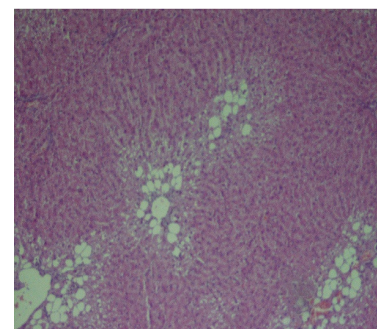
گروه کنترل سالم



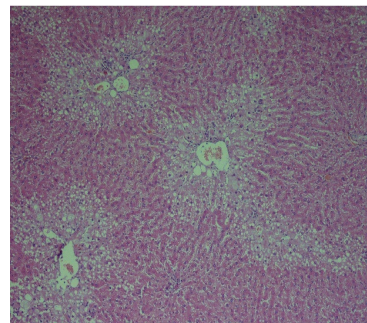
گروه کنترل بیمار



گروه آزمون I



گروه آزمون II



گروه آزمون III

شکل ۱: مطالعه هیستوپاتولوژیکی کبد (بزرگنمایی 10X، گروه سالم، شاهد و آزمون I، II، III، رنگ آمیزی H&E). در گروه سالم سلول‌های کبدی نرمال با سیتوپلاسم سالم و هسته و رگ مرکزی مشخص دیده می‌شود. در گروه بیمار، سلول‌های کبدی با میزان بالای تخریب به صورت نکروز و احتقان رگ مرکزی و سینوزوئیدهای واجد سلول‌های التهابی دیده می‌شود. در گروه‌های آزمون تغییراتی که بیانگر آسیب‌های کبدی باشد بسیار کم و ساختمان تقریباً شبیه سلول‌های نرمال است.

بحث

رادیکال‌های آزاد تری کلرومتیل تبدیل می‌شود.

رادیکال‌های آزاد تولید شده به طور کووالانی با

غشاءهای سلولی و اندامک‌ها متصل می‌شود و باعث

پراکسیداسیون اسیدهای چرب غیر اشباع و اختلال

تغییرات ناشی از تتراکلریدکربن شبیه

بیماری‌های کبدی مزمن ناشی از ویروس‌ها می‌باشد.

تتراکلرید کربن به وسیله سیستم سیتوکروم P450 به

بهترین شاخص برای مطالعه وضعیت کبدی است (۲۱). افزایش فعالیت آنزیم‌های کبدی در سرم خون از شاخص‌های اصلی آسیب‌های کبدی ناشی از توکسین می‌باشد. برگشت فعالیت آنزیم‌های کبدی به طرف حالت طبیعی و همچنین کاهش غلظت بیلی‌روبین و افزایش پروتئین تام آلبومین سرم از شاخص‌های اصلی درمان کبد و بازیابی سلامت این ارگان مهم بدن است (۲۱).

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که تغییرات غلظت بیلی‌روبین توتال و مستقیم در گروه‌های مختلف تفاوت معنی‌داری ندارد. هر چند مصرف عصاره گیاه آویشن سبب کاهش میزان سطح سرمی بیلی‌روبین در دوزهای ۶۰۰ و ۸۰۰ میلی‌گرمی شده است. غلظت بیلی‌روبین در گروه آزمون نسبت به گروه بیمار افزایش نشان داد که می‌تواند نشانگر تخریب سلول‌های کبدی و عدم وجود ماده حفاظتی باشد (جدول ۲).

در این مطالعه میانگین تغییرات غلظت آلبومین تفاوت معنی‌داری دارد، گرچه عصاره گیاه آویشن سطح سرمی پروتئین تام را در گروه دریافت‌کننده دوز ۶۰۰ میلی‌گرم کاهش داده است، ولی غلظت پروتئین تام در گروه‌های مورد مطالعه تفاوت معنی‌داری نداشت. نتایج پژوهش‌های گذشته نیز نشان داده است که CCl_4 منجر به افزایش گونه‌های فعال اکسیژنی (ROS) و آسیب سلولی به ماکرومولکول‌های حیاتی نظیر پروتئین‌ها و لیپیدها در غشا سلولی می‌شود که

در هموستاز کلسیم و در نهایت مرگ سلول می‌گردد (۱۶-۱۸). هدف از این تحقیق تعیین و اثرات محافظت‌کنندگی عصاره هیدروالکی آویشن دناپی بر روی کبد در مقابل سمیت القا شده به وسیله تتراکلریدکربن در موش‌های صحرایی بود.

کبد اندام اصلی متابولیسم، ترشح و دفع مواد است و به طور مدام در معرض انواع مختلف ترکیب‌های درونی و بیرونی قرار می‌گیرد. شیوع بیماری‌های کبدی در جهان رو به گسترش است و داروهای شیمیایی مصنوعی علاوه بر این که کارآیی کاملاً مطمئنی در درمان این بیماری‌ها ندارند، اثرات جانبی ناخواسته‌ای را نیز به دنبال دارند، به همین دلیل ضرورت دارد که جایگزین واقعی برای درمان بیماری‌های کبدی به دنیای علم پزشکی وارد شود (۲۰). نتایج این مطالعه نشان داد که تغییرات میزان آنزیم‌های کبدی در گروه سالم در مقایسه با گروه بیمار افزایش معنی‌داری داشته است. در گروه آزمون دریافت‌کننده دوزهای ۴۰۰، ۶۰۰ و ۸۰۰ میلی‌گرم عصاره آویشن دناپی، میزان آنزیم‌های کبدی نسبت به گروه بیمار کاهش داشته و در گروه آزمون دریافت‌کننده دوز ۶۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن این فاکتورها کاهش بهتری نسبت به سایر گروه‌ها نشان می‌دهد که بیانگر خاصیت محافظت کبد عصاره گیاه آویشن دناپی در موش‌های هیپاتوتوکسیک است. اختلال در یکپارچگی غشا پلاسمایی سلول‌های کبدی باعث می‌شود آنزیم‌هایی که به طور طبیعی در داخل سیتوزل قرار دارند، وارد جریان خون شوند که

با توجه به نتایج این مطالعه گرچه عصاره هیدروالکلی آویشن دناپی در دوزهای ۶۰۰، ۴۰۰ و ۸۰۰ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن هیچ تغییر معنی‌داری بر میزان سطح سرمی بیلی روبین نداشت، ولی عصاره این گیاه سبب کاهش میزان سطح سرمی بیلی روبین در دوزهای ۶۰۰ و ۸۰۰ میلی‌گرم شده که نشان دهنده حضور ماده حفاظتی می‌باشد. در مطالعه‌های نبوی‌زاده و همکاران تأثیر عصاره هیدرالکلی عناب را روی هیپربیلیروبینمی نوزادان بررسی نمودند، که نتایج آزمایش‌ها بیانگر عدم کاهش معنی‌دار غلظت بیلی‌روبین به وسیله این گیاه می‌باشد (۲۵). نتایج این مطالعه با توجه به این که گیاه آویشن دناپی همانند گیاه عناب خاصیت آنتی‌اکسیدانی دارد هم جهت و هم سو می‌باشد.

مهدیه هدایتی و همکاران جهت بررسی اثر گیاه گلدر از خانواده نعناعیان بر سطح سرمی گلوکز و لیپیدها در موش‌های صحرایی نشان داد که گیاه گلدر به خاطر نقش آنتی‌اکسیدانی در بهبود دیابت شیرین اثر کاهنده بر سطح سرمی لیپیدها دارد (۲۶)، همان‌طور که در این تحقیق آویشن دناپی از خانواده نعناعیان دارای خاصیت آنتی‌اکسیدانی می‌باشد و میزان مالون دی‌آلدئید را در گروه‌های آزمون نسبت به گروه کنترل بیمار کاهش داد و بیشترین کاهش را در گروه آزمون II دریافت کننده دوز ۶۰۰ میلی‌گرم مشاهده شد با نتایج این مطالعه هم‌خوانی دارد (۲۷).

نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که تتراکلریدکربن تغییرات بافت‌شناسی را در بافت کبد

سمیت سلولی و به دنبال آن مرگ سلولی نکروزیس یا آپوپتوزیس را برای سلول رقم می‌زند. به علت خواص آنتی‌اکسیدانی ترکیباتی نظیر؛ فلاونوئیدها، کارتنوئیدها و دیگر ترکیبات طبیعی در گیاهان، پژوهش‌های زیادی برای مطالعه اثرات محافظتی چنین ترکیباتی طراحی شده است (۲۲). نتایج یک مطالعه نشان داد، عصاره گل گیاه وحشی *Nymphaea pubescens* منجر به مهار سمیت ناشی از CCL4 در کبد موش‌های صحرایی می‌شود. این مطالعه نشان داد که نقش محافظتی عصاره گل مورد استفاده به علت حضور مقادیر نسبتاً بالای فلاونوئیدها، فنول‌ها و ساپونین‌ها در عصاره گیاهی می‌باشد (۲۳).

نتایج بررسی هیستوپاتولوژی نشان داد که تفاوت قابل توجهی در گروه‌های مورد مطالعه مشاهده شد. مشاهدات نشان داد که درمان با آویشن دناپی با دوز ۶۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن بهبود قابل توجهی در نکروز کبدی ناشی از تتراکلریدکربن ایجاد می‌کند.

مطالعه پرورده و همکاران جهت بررسی اثر محافظت کبدی عصاره هیدروالکلی صمغ پسته که مانند آویشن دناپی دارای خاصیت آنتی‌اکسیدانی می‌باشد، نشان داد که عصاره گیاه صمغ پسته به علت داشتن ترکیبات فلاونوئید باعث کاهش آنزیم کبدی در موش‌های سمی شده به وسیله تتراکلریدکربن، شد (۲۴). یافته‌های فوق از نظر کاهش سطح آنزیم‌های کبدی با مطالعه انجام شده هم سو می‌باشد.

نتیجه‌گیری

در مجموع نتایج این مطالعه نشان داد که آویشن دناپی در موش‌های صحرایی دارای خاصیت محافظت کبدی است. پژوهش‌های بیشتری بر روی ترکیب‌های مؤثره آویشن دناپی و چگونگی مکانیسم اثر حفاظتی آن بر روی سمیت سلول‌های کبدی ضروری به نظر می‌رسد.

تقدیر و تشکر

این مقاله بر گرفته از پایان نامه دوره کارشناسی ارشد رشته بیوشیمی با کد اخلاق IR.YUMS.REC.1395.72 دانشگاه پیام نور اصفهان می‌باشد، نویسندگان بر خود لازم می‌دانند مراتب تشکر صمیمانه خود را بدین وسیله از عزیزان جعفری، جهت همکاری در شناسایی علمی گیاه آویشن دناپی و همچنین از اعضای مرکز تحقیقات گیاهان دارویی و بخش بیوشیمی دانشگاه علوم پزشکی یاسوج که این تحقیق تحت حمایت نظر آنها انجام شد، اعلام نمایند.

القا می‌کند که این تغییرات شامل نفوذ سموم و نکروز در هپاتوسیت‌ها می‌باشد، اما در گروه‌های آزمون به طور معنی‌داری کاهش پارامتری مورد بررسی ناشی از مهار سمیت تتراکلریدکربن می‌باشد. مطالعه سارهان و شاهاف نشان داد که دیازینون موجب پرخونی عروق خونی، نفوذ لوکوسیت‌ها در سلول‌های کبدی، نکروز هپاتوسیت‌ها، واکوئل شدن سیتوپلاسم و ذخیره چربی در هپاتوسیت‌ها شده است (۲۷). نتایج این مطالعه با نتایج گزارش شده به وسیله محققین دیگر در تغییرات بافت‌شناسی کبد در جانوران مطابقت دارد.

نتایج مطالعه آیت الهی و همکاران نشان داد که عصاره الکلی گیاه سیلی مارین در دوز ۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن تا حد زیادی از گسترش نکروز کبدی و افزایش فعالیت آنزیم‌های کبدی ناشی از تزریق تتراکلریدکربن جلوگیری به عمل آورده و روند دژنراسیون و ترمیم ضایعه‌های بافتی را به طور چشمگیری بهبود و تسریع می‌بخشد (۲۸).

پیشنهاد می‌شود در یک مطالعه جامع وضعیت فیتوشیمی گیاه آویشن دناپی و اثرات ترکیبات مهم آن در اختلالات کبدی مورد ارزیابی قرار گیرد. کمبود ویا فقدان دستگاهها و امکانات آنالیز فیتوشیمیایی از جمله محدودیت‌های مطالعات تکمیلی این تحقیق می‌باشد

REFERENCES

1. Androli T, Carpenter C, Griggs R, Benjamin I. Diseases of the Liver and Biliary System. in: Cecil's Essentials of Medicine. 7th ed. USA: WB Saunders Company; 2007; 23.
2. Chatterjee M, Sarkar K, Sil PC. Herbal (Phyllanthus niruri) protein isolate protects liver from nimesulide induced oxidative stress. Pathophysiology 2006; 13(2): 95-102.
3. Ramachandra Setty S, Quereshi AA, Viswanath Swamy A, Patil T, Prakash T, Prabhu K, et al. Hepatoprotective activity of Calotropis procera flowers against paracetamol-induced hepatic injury in rats. Fitoterapia 2007; 78(7): 451-4.
4. Ghasemi Pirbalouti A, Hashemi M, Ghah farokhi FT. Essential oil and chemical compositions of wild and cultivated thymus daenensis celak and thymus vulgaris L. Ind Corp Prod 2013; 48: 43-8.
5. Rechinger, K. H. 1982: Scutellaria in Rechinger, K. H. (ed.), Flora Iranica 150: 44-84. -Graz.
6. Akbarinia A, Mirza M. Identification of essential oil component of Thymus daenensis clack in field condition in qazvin. Research Center of Qazvin Agriculture and Natural Resource 2010; 22: 1-8.
7. Stahl-Biskup E, Saez F. Thyme. The Genus Thymus: Taylor & Francis; 2002: 330.
8. Leung AY, Foster S. Encyclopedia of common natural ingredients: Used in Food, Drugs and cosmetics. A Wiley Interscience Publication 1996; 14: 688.
9. Sefidkon F, Jamzad Z, Yavari R, Nouri-Sharg D, Dabiri M. Essential oil composition of *Thymus kotschyanus* Boiss. et Hohen. from Iran. Journal of Essential Oil Research 1999; 11: 459-60.
10. Sefidkon F, Dabiri M. The effect of distillation methods and stage of plant growth on the essential oil content and composition of *Thymus kotschyanus* Boiss. Flavour Fragr J 1999; 14: 405-8.
11. Rustaiyan A, Masoudi SH, Monfared A, Andkomeilizadeh H. Volatile constituents of three *Salvia* species grown wild in Iran. Flavour and Fragrance Journal 1999; 4(5): 276-8.
12. Sefidkon F, Asgari F, Ghorbanli M. Essential oil composition of *Thymus pubescens* Boiss. et Kotschy ex Celak from Iran. J Essent Oil Res 2002; 14: 116-7.
13. Sefidkon F, Dabiri M, Mirmostafa SA. The essential oil of *Thymus persicus* (Ronniger ex Rech f) Jalas from Iran. J Essent Oil Res 2002; 14: 351-2.
14. Miri R, Ramezani M, Javidnia K, Ahmadi L. Composition of the volatile oil of *Thymus transcaspicus* Klokov from Iran. Flavour Fragr J 2002; 17: 245-6.
15. Wong CK, Ooi VEK, Ang PO. Protective effects of weeds against liver injury caused by carbon tetrachloride in rats. Chemosphere 2000; 41: 173-6.
16. Venukumar MR, Latha MS. Hepatoprotective of the methanolic extract of *Curculigo orchoides* in CCl₄-treated male rats. Indian J Pharmacol 2002; 34: 269-75.
17. Panahi Kokhdan E, Ahmadi K, Sadeghi H, Sadeghi H, Dadgary F, Danaei N, et al. Hepatoprotective effect of *Stachys pilifera* ethanol extract in carbon tetrachloride-induced hepatotoxicity in rats. Pharma Res Biol 2017; 55(1): 1389-93.
18. Sadeghi H, Hosseinzadeh S, Akbartabar M, Ghavamzadeh M, Jafari Barmak M, sayahi M, et al. Hepatoprotective effect of *Rosa canina* fruit extract against carbon tetrachloride induced hepatotoxicity in rat. Avicenna J Phytomed 2016; 6(2): 181-8.
19. Ulican O, Greksak M, Vancova O, Zlatos L, Galbavy S, Bozek P, et al. Hepatoprotective effect of Roobos tea (*Aspalathus linearis*) on CCl₄ -induced liver damage in rats. Physiol Res 2003; 52: 461-66.
20. Yang H, Lee MK, Kim YC. Protective activities of stilbene glycosides from *Acer* mono leaves against H₂O₂-induced oxidative damage in primary cultured rat hepatocytes. J Agric Food Chem 2005; 53: 4182-6.
21. Farzaei MH, Rahimi R, Attar F, Siavoshi F. Chemical composition, antioxidant and antimicrobial activity of essential oil and extracts of *Tragopogon graminifolius*, a medicinal herb from Iran. Nat Prod Commun 2014; 9(1): 121-4
22. Debnath S, Ghosh S. Inhibitory effect of *Nymphaea pubescens* Willd. flower extract on carrageenan-induced inflammation and CC-linduced hepatotoxicity in rats. Food Chem Toxicol 2013; 59(1): 485-91.
23. Parvardeh S, Nyapur M, Hosseinzadeh H. Hepatic protection effects of hydraulic extract of Pistachio gum on carbon tetrachloride-induced liver toxicity in rats Medicinal Plants. No IV Fall 2002; 1: 34.
24. Ebrahimi S, Sadegi H, Pourmahmoudi A, Askariyan SH, Askari S. Protective effect of *Ziziphus vulgaris* extract, on liver toxicity in laboratory rats. Journal Armaghan Danesh 2011; 16(2): 62.

25. Hedayati M, Pouraboli I, Pouraboli B. Effect of methanolic extract of *Otostegia persica* on serum levels of glucose and lipids in type I diabetic male rats. *Iranian Journal of Endocrinology and Metabolism*. 2010; 12 (4) :435-442
26. Shokrzadeh M, Ahangar N, Abdollahi M, Shadboorestan A, Omidi M, Hosseini Payam SS. Evaluating the effects of diazinon on hepatic glutathione levels in rats and protective roles of selenium and L-carnitine. *J Mazandaran Univ Med Sci* 2012; 22(91): 31-8.
27. Yaghmaei P. Investigating the anxiolytic effects of marine flint derived from marjoram thyme in Rat. *Scientific Journal of Kurdistan University of Medical Sciences* 1389: 15: 43-51.

Evaluation of the Hepatoprotective Effect of Hydroalcoholic Extract of *Thymus Daenensis* on Carbon Tetrachloride-Induced Hepatotoxicity in Rats

Ansari Nejad R¹, Nazem HA², Omidifar N³, Sadeghi H^{4*}

¹Department of Biochemistry, Isfahan Payam Noor University, Isfahan, Iran, ²Department of Biochemistry, Payam Shahreza University, Shahreza, Iran, ³Department of Pathology, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran, ⁴Medicinal Plants Research Center, Yasuj University of Medical Sciences, Yasuj, Iran

Received: 13 Sep 2018

Accepted: 20 July 2019

Abstract

Background & aim: Liver disease is one of the major problems in human societies today. Effective drug treatment for these disorders is of interest to researchers and physicians worldwide due to their polyphenolic and flavonoid compounds, they have high antioxidant properties. The aim of this study was to determine and investigate the hepatoprotective effects of hydroalcoholic extract of *Thymus vulgaris* on carbon tetrachloride-induced hepatotoxicity in rats.

Methods: In this experimental study, 40 Wistar rats weighing 220-250 g were randomly divided into five groups of eight. One group was treated as control and the other four groups were induced by hepatotoxic carbon tetrachloride. Of these four groups, one group received orally 400 mg / kg, 800 mg / kg / day of rat powder in the other three groups, respectively. 45 days after study in all groups, alanine aminotransferase (ALT), aspartate aminotransferase (AST), and alkaline phosphatase (ALP) enzymes, as well as serum total protein, albumin, and bilirubin concentrations were measured using aqueous acid test and data were analyzed using ANOVA.

Results: Total protein, total albumin and bilirubin concentration in the negative control group were not significantly different from the positive control group ($p > 0.05$), but the liver enzyme activity was significantly different ($p < 0.05$). Hepatic enzyme activity in group II and bilirubin in group III showed a better decrease.

Conclusion: The results of this study show that the extract of *Thymus vulgaris* has protective effects against carbon damages caused by carbon tetrachloride.

Keywords: Liver Toxicity, *Thymus daenensis*, Carbon Tetrachloride, Amino Transferase, Liver Protein

Corresponding Author: Sadeghi H, Medicinal Plants Research Center, Yasuj University of Medical Sciences, Yasuj, Iran

Email:

Please cite this article as follows:

Ansari Nejad R, Nazem HA, Omidifar N, Sadeghi H. Evaluation of the Hepatoprotective Effect of Hydroalcoholic Extract of *Thymus Daenensis* on Carbon Tetrachloride-Induced Hepatotoxicity in Rats. *Armaghane-danesh* 2019; 24(3): 413-426